

læggelse til Kapitalformuen, eventuelt drage Omsorg for Betaling af den til den afhændede Ejendom knyttede Gæld m. v. Løbende Smaasager vil selvfølgelig saa vidt muligt blive behandlet omgaaende.

Paragraffens sidste Stykke svarer til § 20, 2. Stk. i Købstadkommunalloven; om disse Bestemmelser var der Enighed i det til Lovforslagets Udarbejdelse nedsatte Udvalg.

ad § 24.

Den nugældende Købstadkommunallovs § 21 afgiver Hjemmel for, at der i Købstædernes Vedtægter med Hensyn til Overtagelse og Anlæg af Gader, Veje og Vandløb kan fastsættes Regler svarende til de Grundsætninger, som for København er gjort gældende ved Lov af 14. December 1857.

Af denne Hjemmel har de fleste Købstæder i de forløbne Aar gjort Brug. Købstadkommunalloven nævner imidlertid kun „Overtagelse og Anlæg“ af Gader, Veje og Vandløb, og der har derfor været rejst Tvivl om, hvorvidt den københavnske Lovs Regler om private Vejers Vedligeholdelse kan gøres anvendelige i Købstæderne. Det samme gælder de i Loven indeholdte Ekspropriationsregler. Da det maa anses for særdeles ønskeligt, at de københavnske Regler ogsaa paa de sidstnævnte Omraader med udtrykkelig Lovhjemmel kan finde Anvendelse i Købstæderne, i hvis Vedtægter de allerede i vidt Omfang er optaget, har man allerede ved § 4 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 om Ændringer i den københavnske Gadelov tilvejebragt utvivlsom Lovhjemmel herfor; og man har derfor i det foreliggende Lovforslag kunnet indskrænke sig til at henvide hertil. Som et naturligt Supplement til Reglerne i Loven af 14. December 1857 har man samtidig efter Ønske fra Købstadforeningen stillet Forslag om, at Reglerne i Lov Nr. 144 af 13. April 1923 om københavnske Gadeplaner gennem de kommunale Vedtægter kan udvides til at gælde i Købstæderne.

Den hidtil gældende Ordning, hvorefter de detaillerede Bestemmelser ikke er optaget i selve Loven, men henvises til den kommunale Vedtægt, har vist sig meget formaalstjenlig, idet den giver Adgang til at tage Hensyn til Forholdene i de enkelte Købstæder. Man har derfor i Lovforslaget opretholdt denne Ordning.

Paragraffens næstsidste Stykke giver derimod Byraadene direkte Myndighed til at føre Kontrol med de private Gade- og Vejanlæg, der uden en saadan Bestemmelse

let vilde komme paa tværs af de Beslutninger, vedkommende Byraad maatte have truffet med Hensyn til Købstadens Udvikling og Planlægningen af det offentlige Gader og Veje.

Slutningen af Paragraffen er tilføjet til Imødekommelse af et af Købstadforeningen fremsat Ønske om Tilvejebringelse af en utvivlsom og direkte Hjemmel for Købstadkommunernes Ekspropriationsret i visse Tilfælde. Det har i adskillige Tilfælde vist sig at være forbundet med ikke ringe Vanskeligheder og Bekostninger paa hensigtsmæssig Maade at gennemføre Foretagender, der vedrører Anlæg af kommunale Skoler og Værker samt Raadhuse, Sygehuse, Alderdomshjem og Forsørgelsesanstalter, og man har derfor ment det rimeligt indenfor dette Omraade, hvor de almene Interesser maa siges at være stærkt fremtrædende, direkte at hjemle Købstadkommunerne den paagældende Ekspropriationsbeføjelse, hvorved ogsaa kan bemærkes, at der paa Landet haves Ret til at ekspropriere Grund til Skoler.

ad § 25.

Som Købstadkommunallovens § 22. Reglerne om Forpligtelse til at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, der tidligere fandtes i Købstadkommunallovens § 23, findes nu i den kommunale Valglovs § 28, 2. Stk.

ad § 26.

Svarer til Købstadkommunallovens § 24. Bestemmelsen om, at en Købstads Overligningskommission — foruden Kommunens Overligningskommisær som Formand — bestaar af de to nærmeste Købstadkommuners Overligningskommisærer, har man lempet saaledes, at der aabnes Adgang til med Ministeriets Godkendelse at vælge Overligningskommisærer fra to andre Købstadkommuner end de nærmeste, hvis Byraadet under Hensyn til de paagældende Købstæders Størrelse indstiller en saadan Afgivelse fra Hovedreglen. Afgivelse maa dog efter en af Ministeriet til Udvalgets Forslag foretagen Tilføjelse ikke finde Sted i større Omfang, end det er nødvendigt for at opnaa, at Kommissionen sammensættes af Medlemmer fra Købstæder af nogenlunde ensartet Størrelse, da man finder det mindre heldigt, at de paagældende skal foretage længere Rejser end højst nødvendigt for at røgte deres Hverv.